

αναζητώντας τον χαμένο χώρο

Αθανασέλη Μαρκέλλα Ειρήνη

επιβλέπων καθηγητής: Γιώργος Μητρούλιας
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Βόλος, 2025

, κατοικία για 12 στο ημιαστικό τοπίο της Μυτιλήνης

περιεχόμενα

01	περίληψη - summary
03	ιστορική αναδρομή
05	φωτογραφικό υλικό
17	χάρτες μνήμης
20	οικία Χατζησάββα
25	υφιστάμενη κατάσταση
27	το σαλόνι
29	από το γενικό στο ειδικό
31	νέα κάτοψη
34	προσθήκες εν εκρήξει
37	διατάξεις ύπνου
39	πολυλειτουργικά έπιπλα
47	μεταβλητά όρια
49	το κέλυφος

Ποιος είναι ο αντίκτυπος στην ποιότητα κατοίκησης, όταν η επάρκεια χώρου δεν συνοδεύεται από ανάλογη λειτουργικότητα;

Το παρόν πόνημα πραγματεύεται την αναθεώρηση των προτύπων κατοίκησης, με κέντρο μελέτης ένα οροφδιαμέρισμα του 1980, σε μία ημιαστική γειτονιά της Μυτιλήνης.

Το ερευνητικό ερώτημα που τίθεται αφορά τον τρόπο με τον οποίο ο χώρος μπορεί να μετασχηματιστεί, προκειμένου να φιλοξενεί αποτελεσματικά τα δώδεκα μέλη της οικογένειας που τον χρησιμοποιούν κυρίως κατά τους θερινούς μήνες, υπερβαίνοντας τις προδιαγραφές κατοίκησης του. Το διαμέρισμα στο οποίο εστιάζει η μελέτη ακολουθεί τα αρχιτεκτονικά πρότυπα της εποχής του, με μεγάλους ανεκμετάλλετους εσωτερικούς χώρους και στενά, δυσλειτουργικά μπαλκόνια, στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες και, παρά τη γειτνίασή του με την θάλασσα, δεν αντανakλά τα χαρακτηριστικά ενός σπιτιού διακοπών.

Η μεθοδολογική προσέγγιση περιέλαβε αναδρομή στην ιστορική και τυπολογική ταυτότητα του κτιρίου, λεπτομερή καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης και ανάλυση των στατικών χαρακτηριστικών του διαμερίσματος. Ακολούθησε σειρά σχεδιαστικών δοκιμών, μέσω των οποίων αναπτύχθηκαν εναλλακτικές προτάσεις εσωτερικής διαρρύθμισης.

Οι προτάσεις αυτές διατήρησαν τα βασικά μορφολογικά και δομικά στοιχεία, ενώ ταυτόχρονα εισήγαγαν ευέλικτες λύσεις που επιτρέπουν την καλύτερη αξιοποίηση του διαθέσιμου χώρου, την ενίσχυση της συλλογικής κατοίκησης και την προσαρμοστικότητα στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της οικογένειας.

Η μελέτη δείχνει ότι με τις κατάλληλες αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις, ακόμη και κατοικίες του παρελθόντος με περιορισμένη λειτουργικότητα μπορούν να μεταμορφωθούν σε ευέλικτους και βιώσιμους χώρους και να αποκτήσουν νέες λειτουργικές και αισθητικές αξίες, καθιστώντας την κατοικία χώρο ζωντανό και φιλόξενο για όλους τους χρήστες.

What is the impact on the quality of living when spatial adequacy is not accompanied by corresponding functionality?

This study addresses the revision of housing standards, focusing on a floor apartment built in 1980, located in a semi-urban neighborhood of Mytilene. The central research question concerns how space can be transformed to effectively accommodate the twelve family members who use it primarily during the summer months, surpassing its original housing specifications. The apartment examined follows the architectural norms of its era, featuring large underutilized interior spaces and narrow, dysfunctional balconies—elements that do not meet contemporary needs and, despite its proximity to the sea, do not reflect the characteristics of a vacation home.

The methodological approach included a review of the building's historical and typological identity, detailed documentation of its current condition, and analysis of its structural characteristics. This was followed by a series of design experiments through which alternative interior layout proposals were developed.

These proposals preserved the apartment's essential morphological and structural features while introducing flexible solutions that allow for better utilization of available space, the enhancement of collective living, and adaptability to the family's changing needs.

The study demonstrates that, with appropriate architectural interventions, even older residences with limited functionality can be transformed into flexible and sustainable spaces, gaining new functional and aesthetic values, and making the home a lively and welcoming environment for all users.

Η μητέρα μου, Ντιάνα, μεγάλωσε με τους γονείς και τα τρία αδέρφια της σε μία ισόγεια κατοικία, χτισμένη το 1967 στη Σουράδα, μία συνοικία νότια της Μυτιλήνης. Το σπίτι βρισκόταν στην οδό Βασάλου, ανάμεσα σε κτήματα με ελιές και μανταρινιές, πλαισιωμένο από χωμάτινους δρόμους και μόλις 150 μέτρα από τη θάλασσα, όπου τότε οι κάτοικοι έκαναν μπάνιο στα καθαρά νερά.

Η κατοικία αποτελούσε ένα από τα πρώτα σύγχρονα οικοδομήματα της εποχής του στη γειτονιά, αν και ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα η περιοχή φιλοξενούσε αρχοντικές επαύλεις εύπορων οικογενειών.

Το 1978 προστέθηκε ένας δεύτερος όροφος, μετατρέποντας το σπίτι σε διπλοκατοικία. Δύο χρόνια αργότερα, οι γονείς της μητέρας μου, Καλλιόπη και Μιχάλης, μαζί με τη γιαγιά της, Διαμαντούλα, εγκαταστάθηκαν στον επάνω όροφο, ενώ το ισόγειο παραχωρήθηκε σε μία από τις αδερφές της. Η νέα κατοικία αντανakλούσε τις συνθήκες της εποχής. Διέθετα τρία ξεχωριστά υπνοδωμάτια και ένα ευρύχωρο σαλόνι στη μπροστινή, πιο θορυβώδη όψη, το οποίο χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά σε ειδικές περιστάσεις.

Τα καλοκαίρια, όταν επέστρεφε η μητέρα μου στη Μυτιλήνη, δεν είχε την αίσθηση της θερινής χαλάρωσης σε ένα σπίτι νησιού. Όπως λέει, “έλειπε η βεράντα”, μία συνθήκη που θα ευνοούσε τη “χαλάρωση” τις καλοκαιρινές μέρες.

Το 1993 η κατοικία παραχωρήθηκε στη μητέρα μου με γονική παροχή. Τότε επέστρεψε τότε μόνιμα στη Μυτιλήνη με τα δύο πρώτα παιδιά της, ενώ λίγα χρόνια αργότερα, το 1995, προστέθηκε ο πατέρας μου και γεννήθηκαν ακόμη δύο παιδιά. Το σπίτι γέμισε ξανά ζωή· τα δωμάτια φιλοξενούσαν την καθημερινότητα της οικογένειας, ενώ το σαλόνι «άνοιξε» για πρώτη φορά σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, μετατρέπόμενο σε κέντρο κοινωνικής ζωής με

1.

2.

3.

γιορτές, γενέθλια, τραπέζια και παρέες φίλων.

Από το 2002 και έπειτα, η χρήση της κατοικίας ακολούθησε τις μετακινήσεις της οικογένειας. Άλλοτε ζούσε μόνιμα εκεί, άλλοτε επέστρεφε μόνο στις μεγάλες γιορτές και τα καλοκαίρια. Σταδιακά τα δωμάτια άλλαζαν χρήσεις· άλλοτε άδειαζαν, άλλοτε ξαναγεμίζαν, ανάλογα με το ποιος βρισκόταν στο νησί.

Το 2017, η γιαγιά μου Καλλιόπη εγκαταστάθηκε ξανά μόνιμα στο διαμέρισμα. Το μεγάλο σαλόνι έκλεισε και μετατράπηκε σε υπνοδωμάτιο, χωρίς όμως να καταφέρει να καλύψει τις ανάγκες της οικογένειας που συνέχιζε να συναντιέται εκεί κυρίως τα καλοκαίρια.

Από το καλοκαίρι του 2024 το σπίτι παραμένει πια κενό. Έχει μετατραπεί σε μια εξοχική κατοικία περιορισμένης χωρητικότητας και λειτουργικότητας, αλλά διατηρεί ακόμη το φορτίο των αναμνήσεων και των αλλεπάλληλων φάσεων ζωής που φιλοξένησε για πάνω από μισό αιώνα.

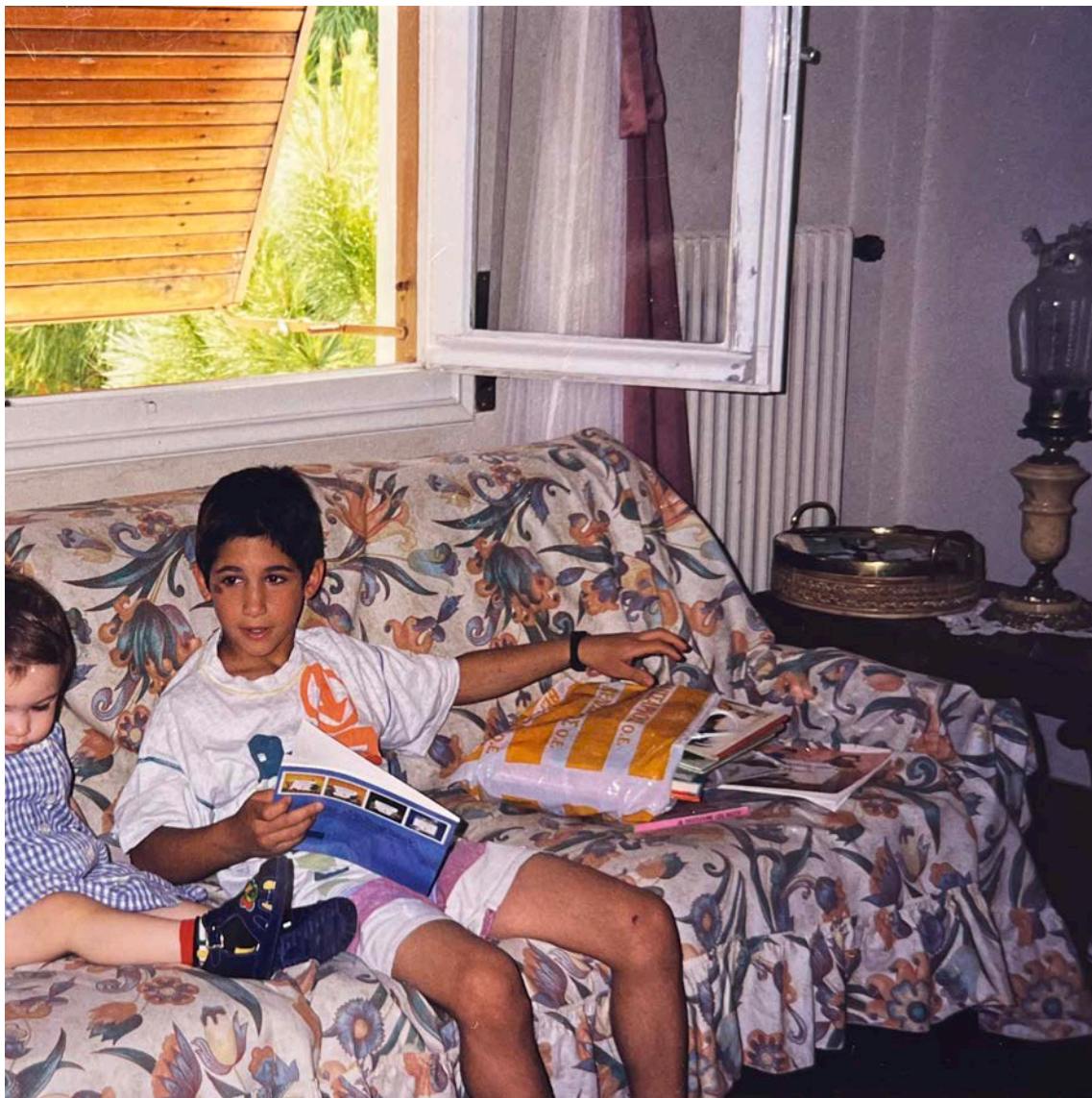

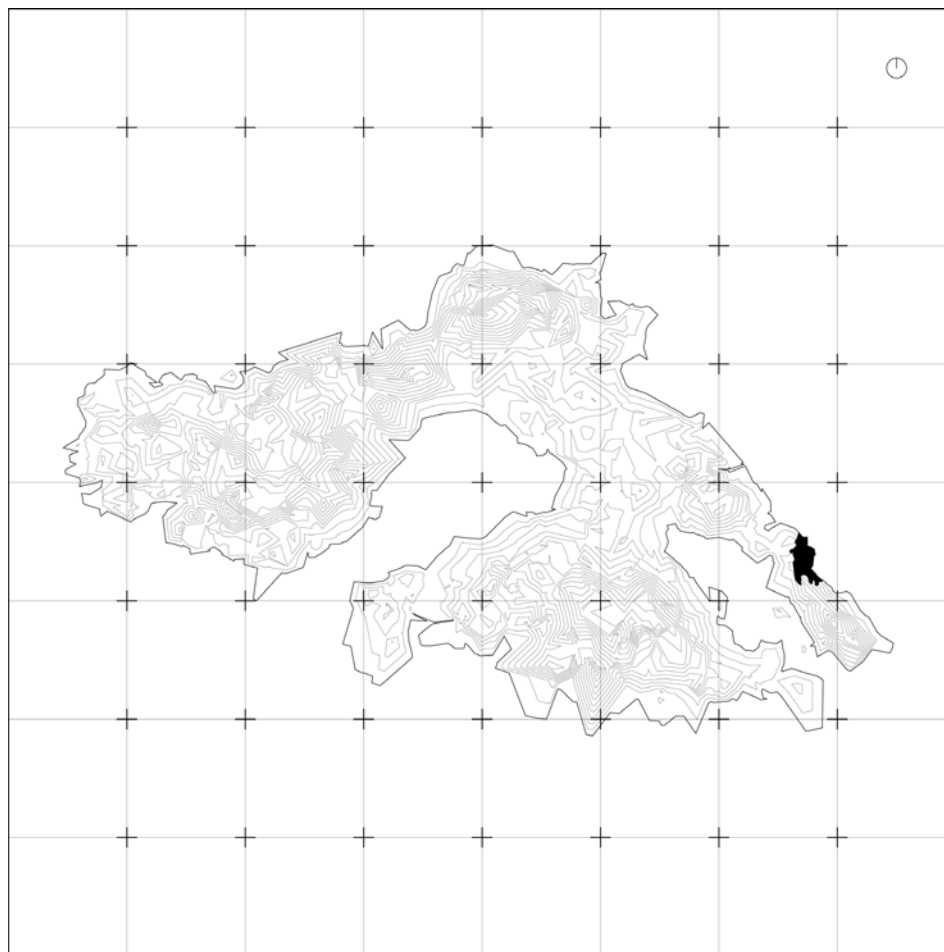

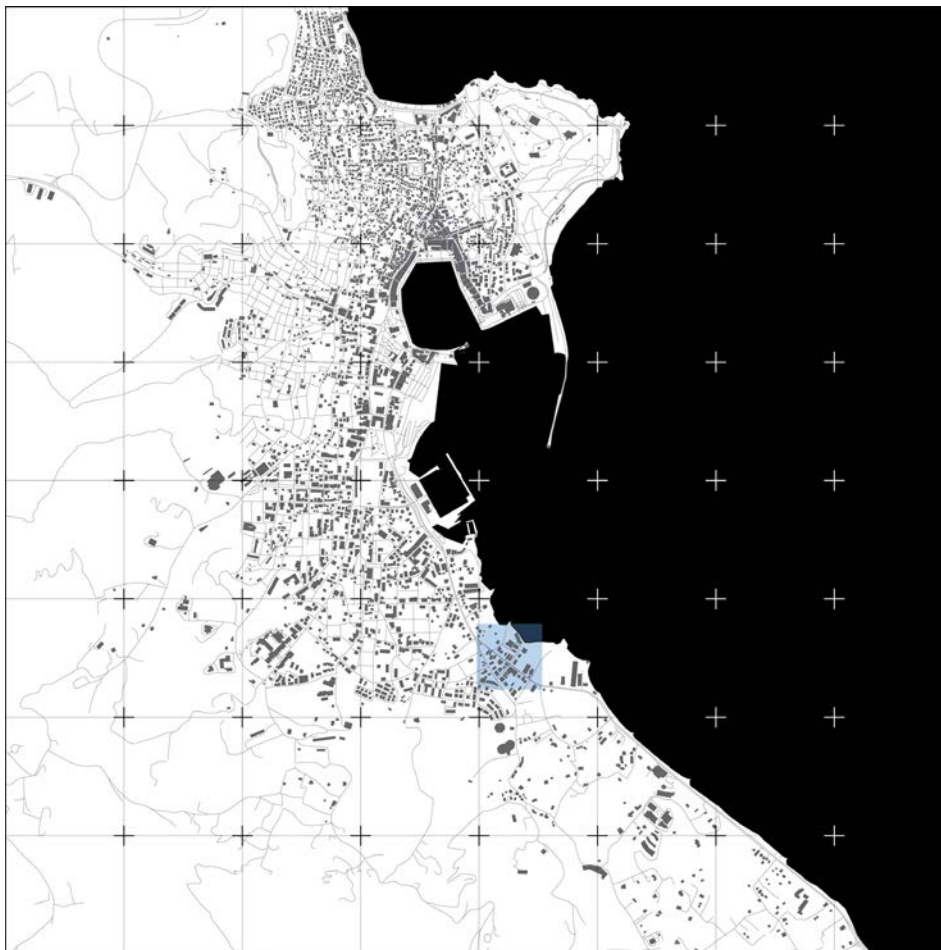

Λέσβος - το νησί της καταγωγής

Η Λέσβος υπήρξε πάντα το σταθερό σημείο αναφοράς της οικογένειας. Κάθε καλοκαίρι, τα μέλη της επιστρέφουν εκεί για να επανασυνδεθούν μεταξύ τους.

Μυτιλήνη - η γενέτειρα

Μόλις το καράβι αγκυροβολεί στο λιμάνι της Μυτιλήνης, οι μνήμες ξαναζωντανεύουν. Από εκεί ξεκινάει ο δρόμος προς το σπίτι, οδηγώντας σε έναν τόπο γεμάτο οικειότητα, γνώριμες μυρωδιές και αναμνήσεις.

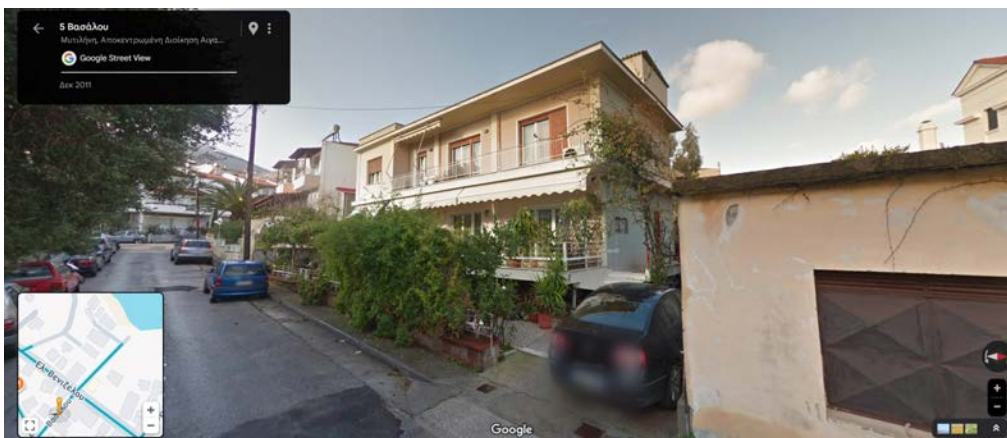

Σουράδα - η γειτονιά του σπιτιού

Η γειτονιά φαντάζει απaráλλαχτη στο πέρασμα των χρόνων, και το σπίτι, παραμένει ως σταθερό και αναλλοίωτο καταφύγιο.

Η πρόσοψη της διπλοκατοικίας αναπτύσσεται σε έναν από τους πιο θορυβώδεις δρόμους της περιοχής και φέρει τα τυπικά χαρακτηριστικά της δεκαετίας του 1980, με λιτές αναλογίες και διακριτική αρχιτεκτονική ταυτότητα. Ο σχεδιασμός της ορίζεται από συμμετρικά ανοίγματα με ξύλινα εξώφυλλα, παλαιές τέντες σκίασης και διακριτικά μεταλλικά κιγκλιδώματα, στοιχεία που συγκροτούν την εικόνα της εποχής. Το ισόγειο παραμένει μερικώς απομονωμένο από τον δημόσιο χώρο χάρη στη βλάστηση που αναπτύσσεται μπροστά από την πρόσοψη, λειτουργώντας ως φυσικό φίλτρο και ενισχύοντας την ιδιωτικότητα. Παρά τις αλλαγές στην ευρύτερη περιοχή, η εικόνα του κτιρίου παραμένει έως σήμερα αναλλοίωτη, φέροντας έντονα τη μνήμη του χρόνου της κατασκευής του.

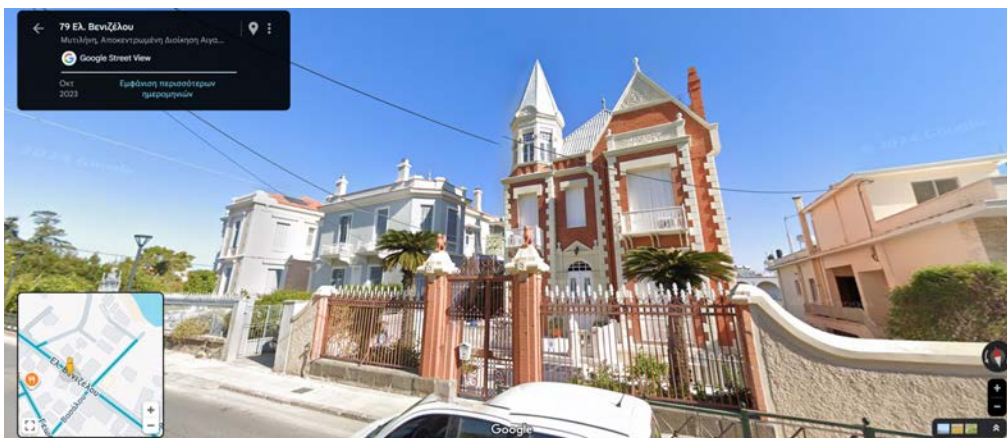
7.

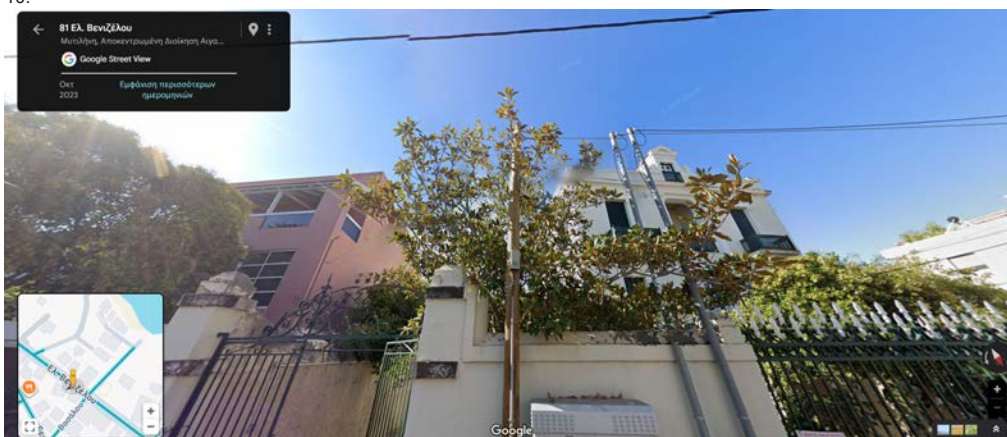
8.

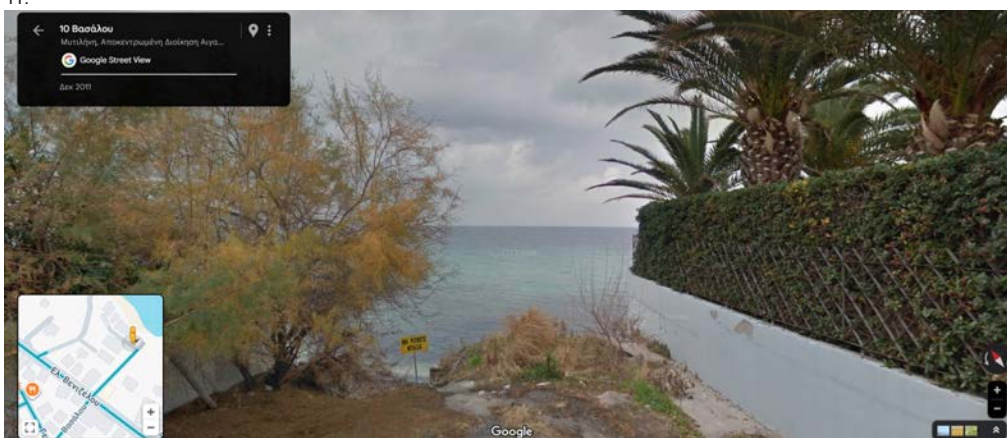
9.

10.

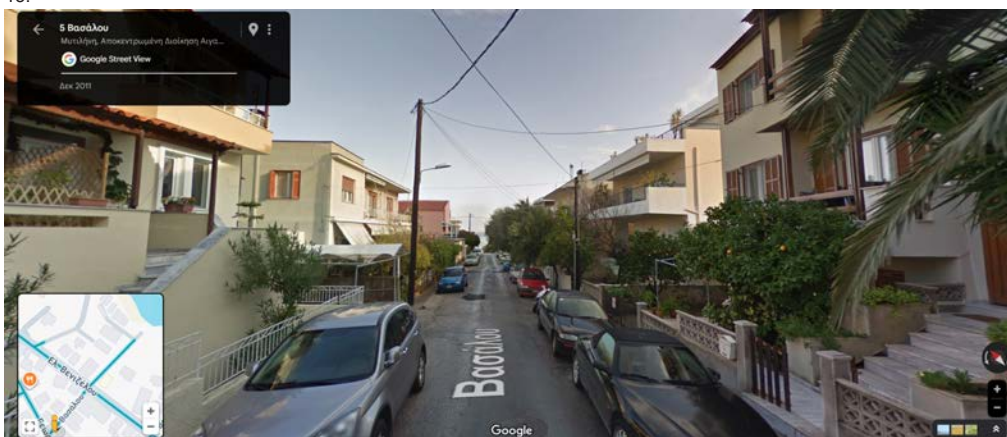
11.

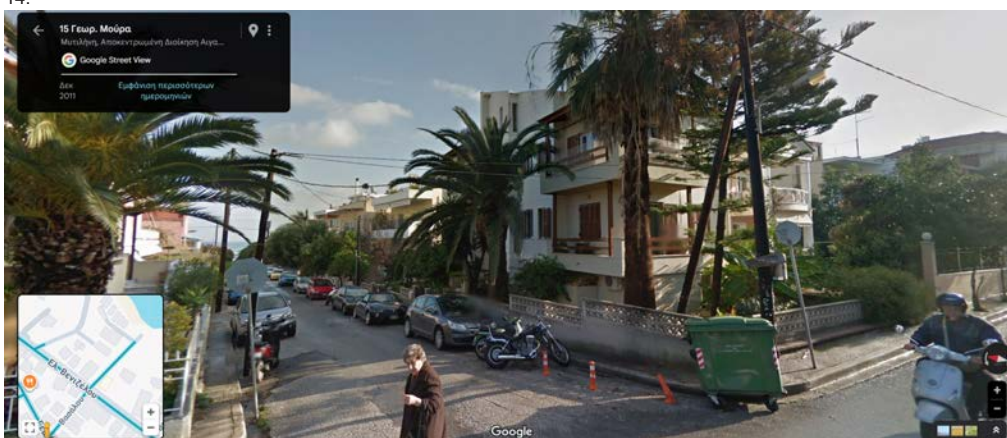
12.

13.

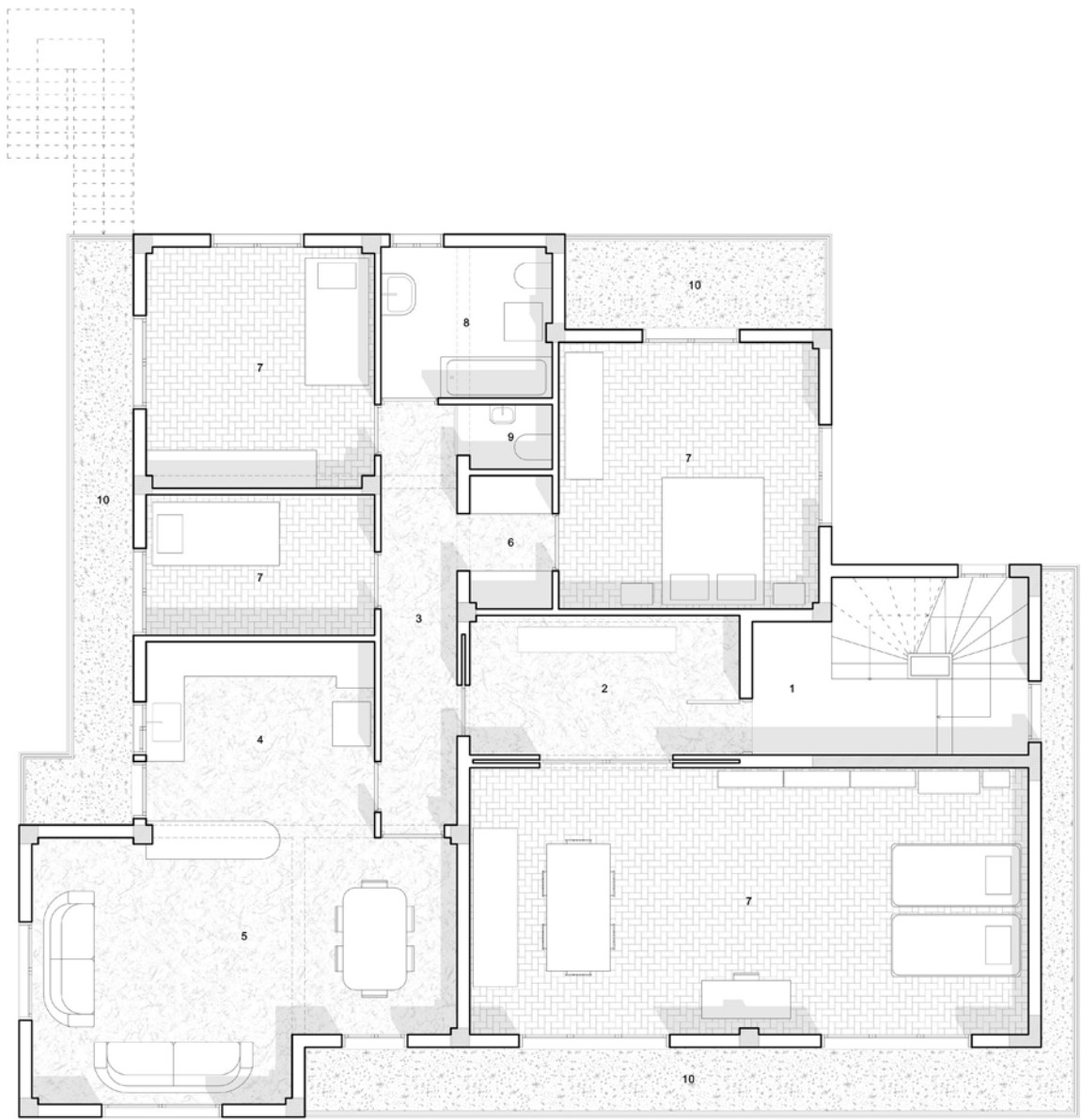

14.

15.

υφιστάμενη κατάσταση

Η κάτοψη αποτυπώνει τη διαρρύθμιση του διαμερίσματος, επιφάνειας 170 τ.μ., η οποία παραμένει αμετάβλητη από το 1980. Ο χώρος αναπτύσσεται γύρω από ένα ευρύχωρο χολ και έναν κεντρικό διάδρομο, περιλαμβάνοντας ενιαία κουζίνα-τραπεζαρία-καθιστικό, τρία υπνοδωμάτια, λουτρό, wc, καθώς και μεγάλο σαλόνι δεξιώσεων. Τα δάπεδα διατηρούνται στην αρχική τους μορφή, με ξύλινη επένδυση σε σχέδιο ψαροκόκκαλου και κόκκινο μάρμαρο τύπου Rosso με χαρακτηριστικά λευκά και μπεζ νερά. Εξωτερικά, το διαμέρισμα πλαισιώνεται από σχετικά στενά μπαλκόνια με δάπεδο από μωσαϊκό. Η εξωτερική είσοδος του διαμερίσματος, η οποία βρίσκεται σε κλειστό κλιμακοστάσιο, λειτουργεί συχνά ως επέκταση του σπιτιού, καθώς κατά τους θερινούς μήνες παραμένει ανοικτή, συνδέοντας τους χώρους και προσφέροντας δροσιά και φυσικό αερισμό. Η μόνη διαφοροποίηση που έχει επέλθει με την πάροδο του χρόνου αφορά την αφαίρεση της εξωτερικής βοηθητικής σκάλας που βρισκόταν στα βορειοδυτικά του σπιτιού και τη μετατροπή του σαλονιού δεξιώσεων σε υπνοδωμάτιο.

α.

β.

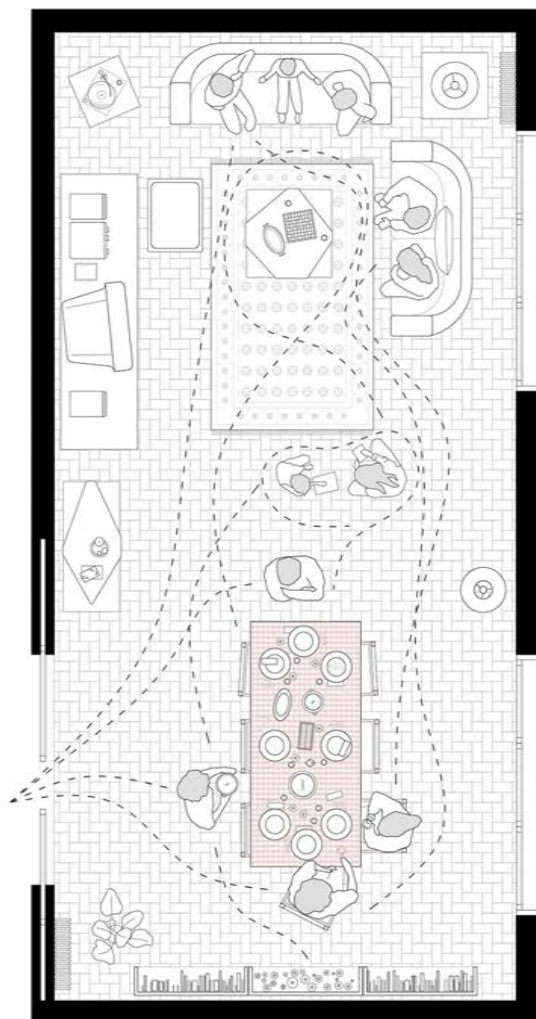

γ.

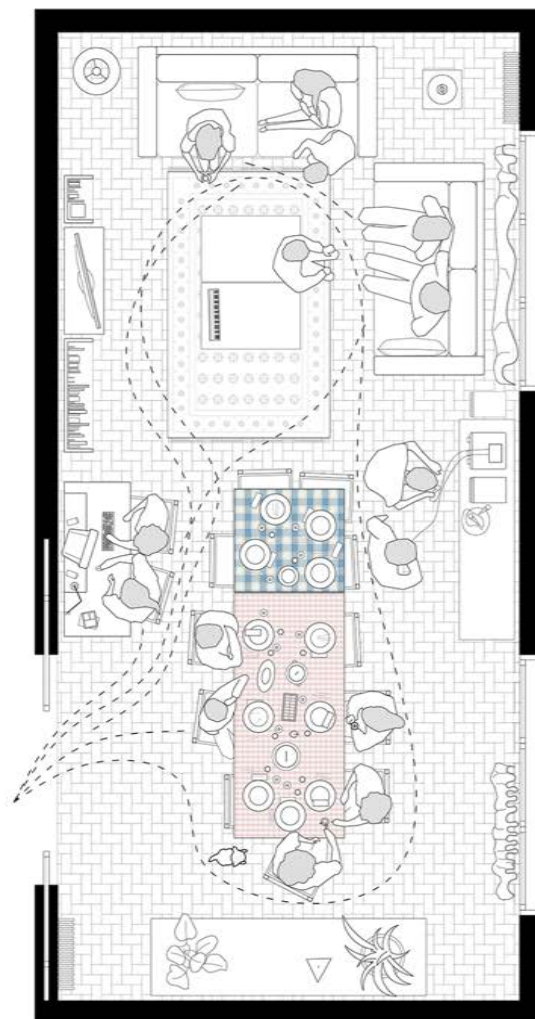
1. είσοδος διαμερίσματος
2. χώρος εισόδου - χολ
3. κεντρικός διάδρομος
4. κουζίνα
5. σαλόνι - τραπεζαρία
6. προθάλαμος υπνοδωματίου με αποθηκευτικό χώρο
7. υπνοδωμάτιο
8. λουτρό
9. wc
10. εξώστης

το σαλόνι

1980

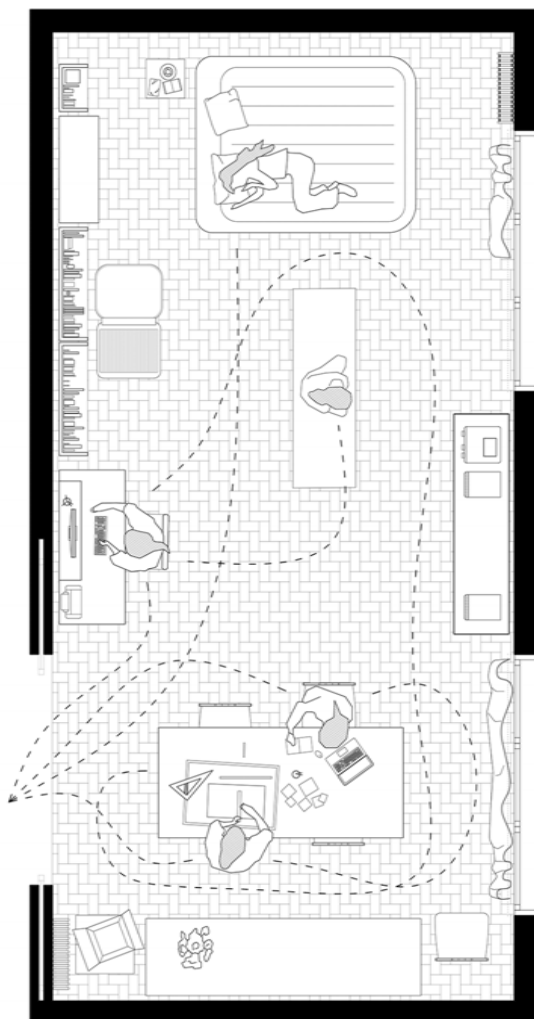

2001

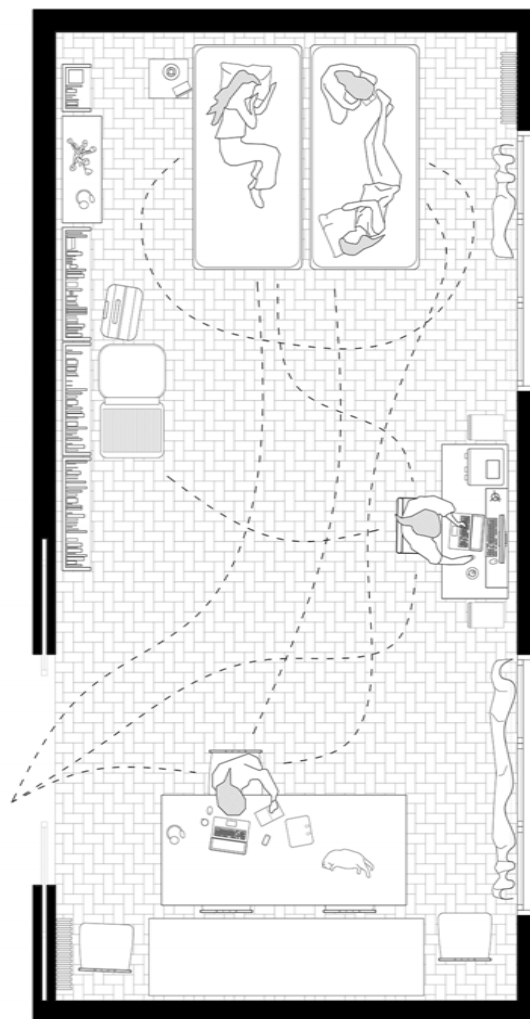

Το σαλόνι δεξιώσεων του σπιτιού υπήρξε για πολλά χρόνια κέντρο του οικογενειακού και φιλικού περιγύρου. Φιλοξένησε αναρίθμητα πάρτυ, γενέθλια, χριστουγεννιάτικες γιορτές, οικογενειακά τραπέζια και αμέτρητες συναθροίσεις φίλων, αποτελώντας σημείο συνάντησης, γέλιου και διασκέδασης. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, οι συνθήκες και οι προτεραιότητες άλλαξαν. Η ανάγκη για περισσότερους χώρους ύπνου αυξήθηκε, αναγκάζοντας τη σταδιακή παύση της συγκέντρωσης στον χώρο. Σήμερα, το σαλόνι δεξιώσεων έχει μετατραπεί σε υπνοδωμάτιο.

2016

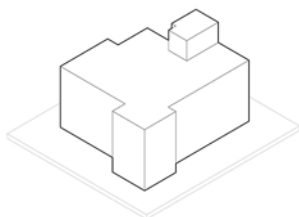

2025

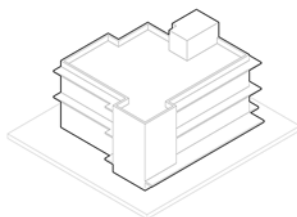

από το γενικό

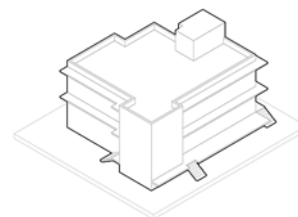
Πέρα από τις εσωτερικές προκλήσεις του κτιρίου, καθοριστικός παράγοντας για τον σχεδιασμό υπήρξε η εξωτερική του μορφολογική ταυτότητα. Η διπλοκατοικία, με χαρακτηριστικά τυπικά της αρχιτεκτονικής της δεκαετίας του 1980, σταδιακά υπέστη υποβάθμιση τόσο οπτικά όσο και στην επαφή της με το φυσικό περιβάλλον και τον φυσικό φωτισμό, καθώς περιβάλλεται πλέον από σύγχρονα οικοδομήματα της δεκαετίας του 2000. Η πρόθεση ήταν να επαναφερθεί η φυσική σχέση του εσωτερικού με το εξωτερικό, να «αναπνεύσει» ξανά ο χώρος, χωρίς όμως το σπίτι να εκτεθεί στο δημόσιο γίνεσθαι· διατηρώντας την ιδιωτικότητα και την εσωστρέφεια, δημιουργείται μια νέα ισορροπία ανάμεσα στο προστατευμένο εσωτερικό και το αστικό περιβάλλον που το περιβάλλει.

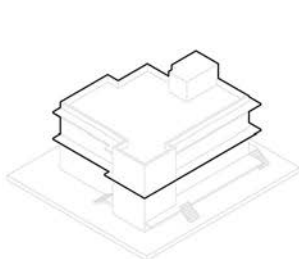
1.
όγκος κτιρίου

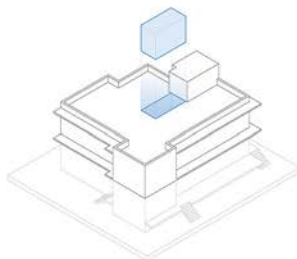
2.
προσθήκη εξωστών

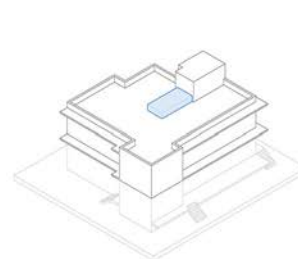
3.
προσθήκη κλιμακοστασίων

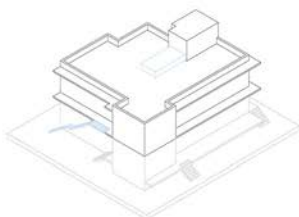
4.
όροφος μελέτης

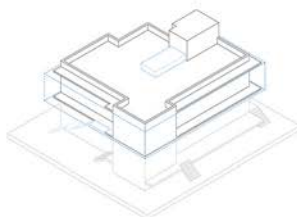
5.
δημιουργία κατακόρυφου
ανοίγματος στο δώμα

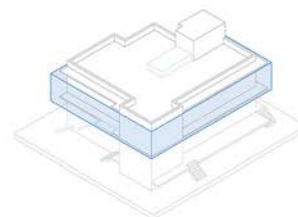
6.
δημιουργία υαλοστασίου
οροφής

7.
προσθήκη εξωτερικού
βοηθητικού κλιμακοστασίου

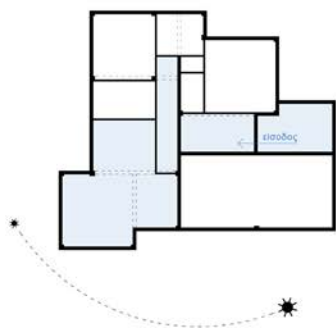
8.
προστασία ορόφου
με κελυφος

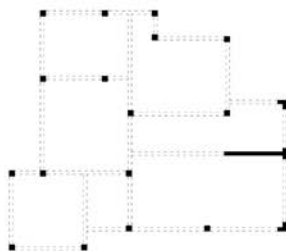
9.
τελική πρόταση

... στο ειδικό

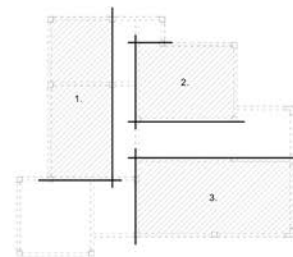
Ο εσωτερικός χώρος ακολουθεί τα αντίστοιχα πρότυπα της εποχής, τα οποία όμως δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες και στερείται ευελιξίας. Η στρατηγική σχεδιασμού βασίστηκε στην επαναξιολόγηση της διάταξης του χώρου, ώστε να αποδοθεί η μέγιστη καλύτερη αξιοποίηση του. Λαμβάνοντας υπόψιν τη στατική δομή του κτιρίου διατηρήθηκαν μόνο τα απαραίτητα στοιχεία επιτρέποντας στον χώρο να αποκτήσει νέο χαρακτήρα, ανοικτότητα και πολυμορφικότητα.

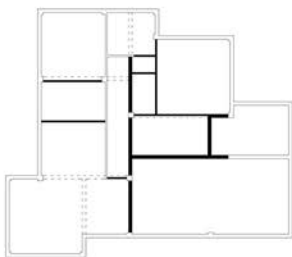
υφιστάμενη τοιχοποιία

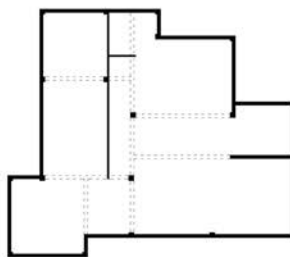
υποστηλώματα & δοκοί

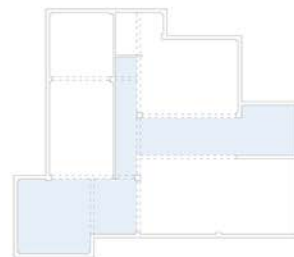
χωρικές ενότητες ύπνου

αφαίρεση τμημάτων τοιχοποιίας

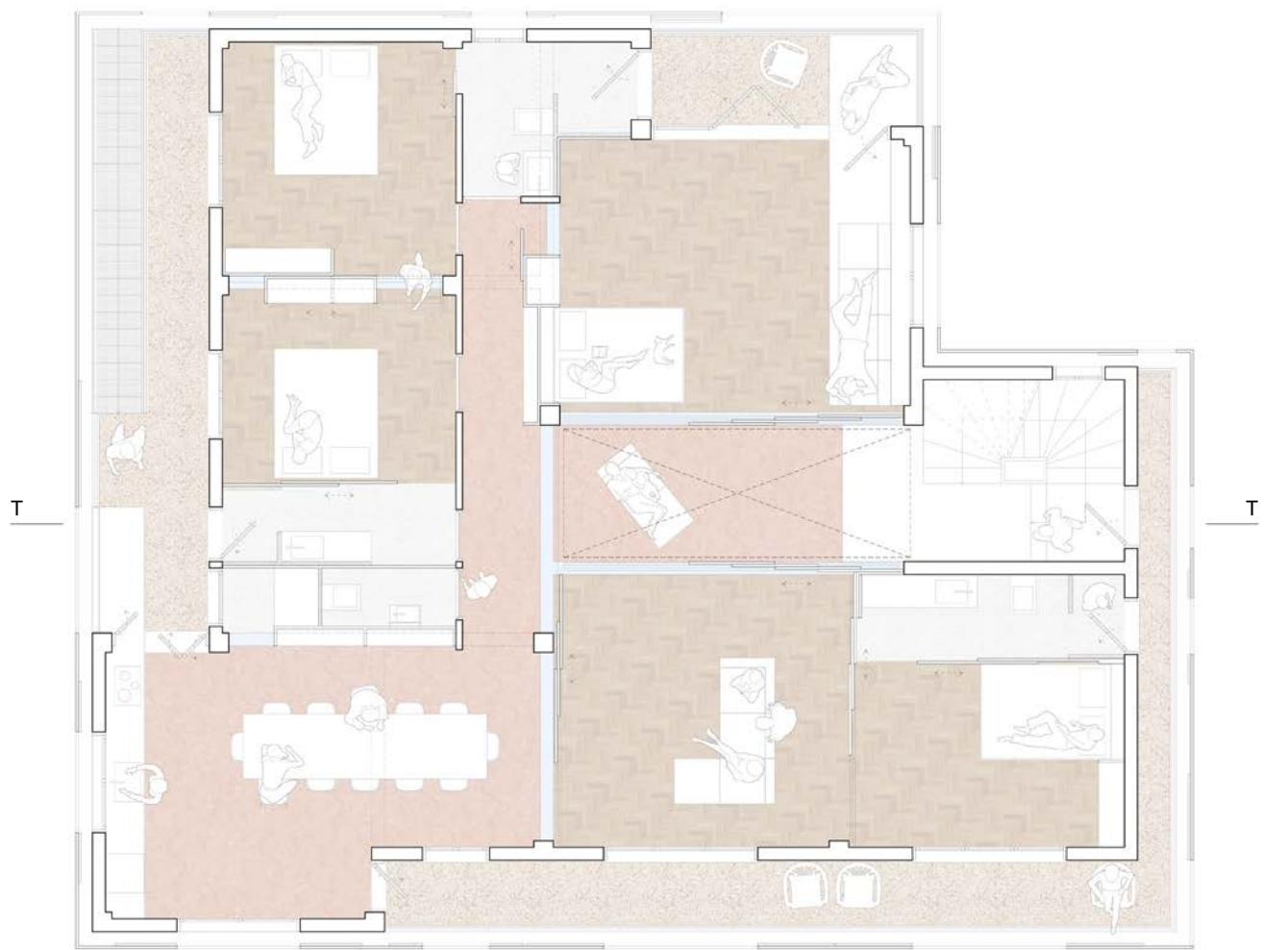

νέα κάτοψη

χώρος κοινής χρήσης

η νέα κάτοψη

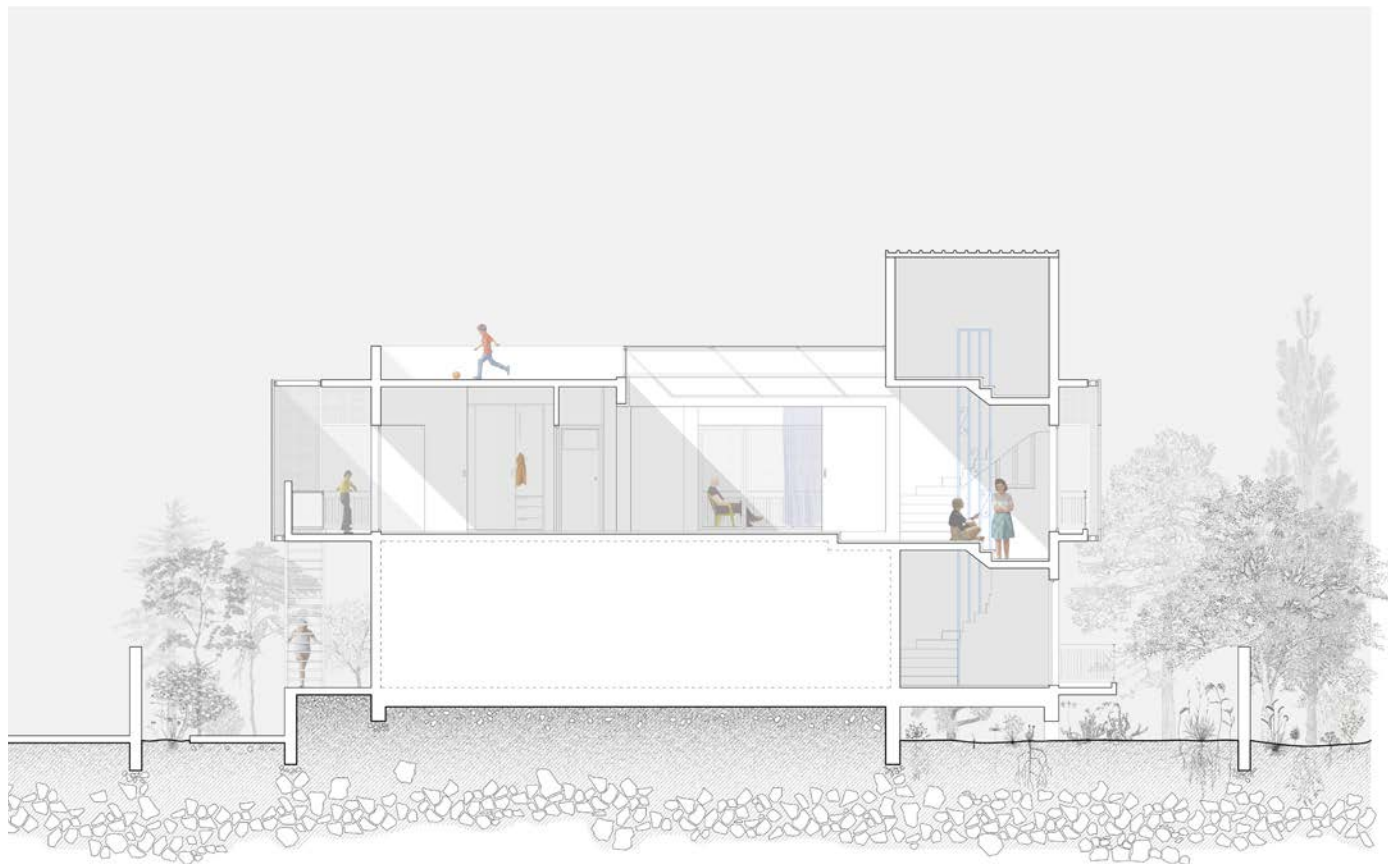

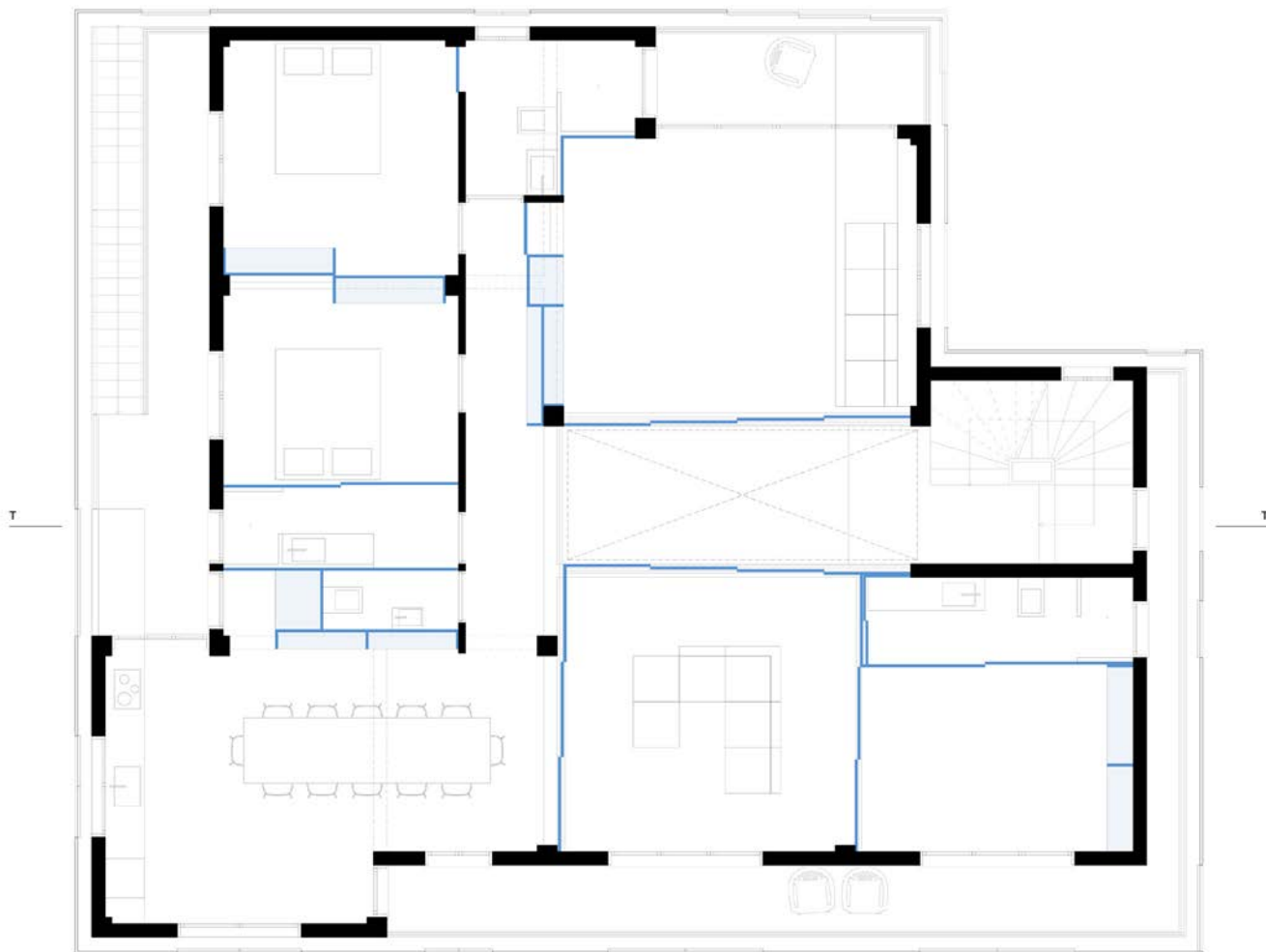
ξύλινο δάπεδο από ψαροκόκκαλο

πλακάκι από μάρμαρο

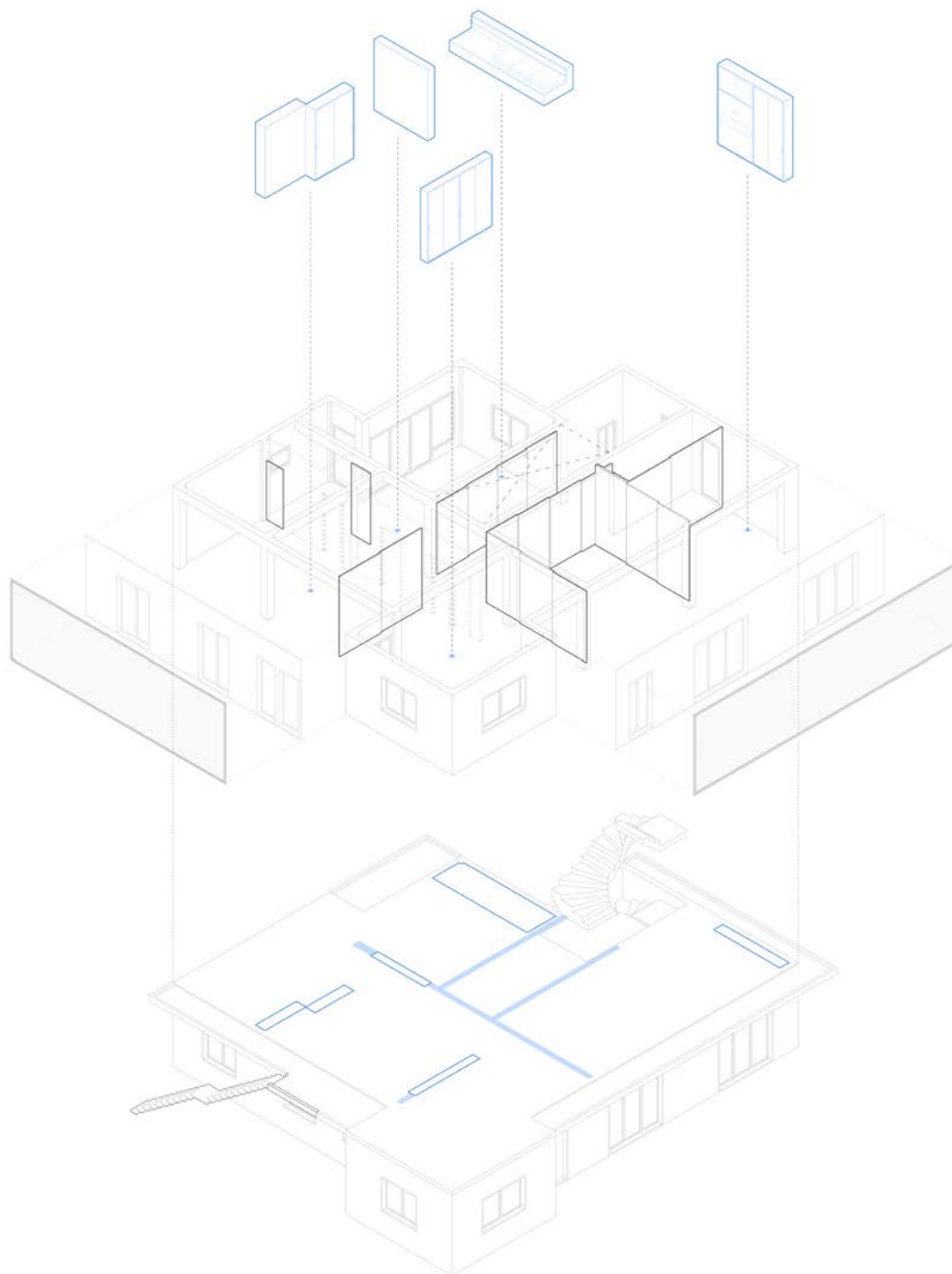
μωσαϊκό

τσιμεντοκονία χρώματος γαλάζιο

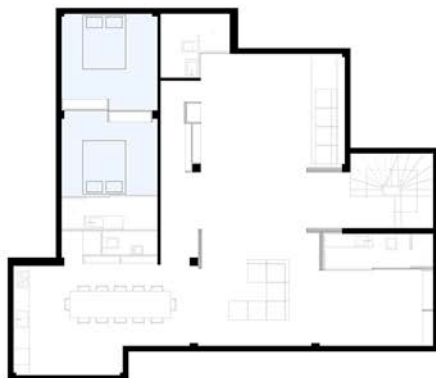

προσθήκες εν εκρήξει

Η νέα κάτοψη προτείνει έναν πιο απλό και ευέλικτο σχεδιασμό. Με την αφαίρεση τμημάτων τοιχοποιίας, η κάτοψη του σπιτιού «ανοίγει» και δίνεται η δυνατότητα επαναξιολόγησης των αναγκαίων χώρων. Η υλικότητα του δαπέδου διατηρείται, ενώ στα σημεία όπου αφαιρέθηκε τοιχοποιία, το δάπεδο αποκαθίσταται με τσιμεντοκονία σε γαλάζιο χρώμα, λειτουργώντας ως διακριτό ίχνος της επέμβασης. Για τον επανασχεδιασμό χρησιμοποιούνται ελαφριές κατασκευές από ξύλινα πάνελ, οι οποίες προσφέρουν τη δυνατότητα δημιουργίας ενός ευέλικτου «DIY» χώρου, προσαρμοσμένου στις εκάστοτε ανάγκες. Η βασική ιδέα είναι η εξασφάλιση της ιδιωτικότητας της οικογένειας μέσα από τον σχηματισμό «νέων» χώρων, οι οποίοι μπορούν να εναλλάσσουν τη χρήση τους ανάλογα με τις συνθήκες. Οι κατασκευές χαρακτηρίζονται από ανακλινόμενα, περιστρεφόμενα και συρόμενα στοιχεία, που επιτρέπουν τη μεταβλητότητα και την προσαρμοστικότητα της κατοικίας. Ιδιαίτερη μέριμνα δόθηκε στη δημιουργία δύο σταθερών υπνοδωματίων στη δυτική πλευρά του σπιτιού, τα οποία δεν απαιτούν καμία μετακίνηση στοιχείων για να κατοικηθούν. Αυτοί οι χώροι προορίζονται για τα άτομα που πιθανόν διαμένουν μόνιμα στο σπίτι καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Πέραν αυτών, η κατοικία φιλοξενεί τους απολύτως απαραίτητους χώρους: την κουζίνα – τραπεζαρία και τους χώρους υγιεινής. Όλοι οι υπόλοιποι χώροι παραμένουν ευέλικτοι και διαμορφώνονται κατά επιλογή, ανάλογα με τις ανάγκες και τις περιστάσεις. Η κεντρική είσοδος του σπιτιού αφαιρείται και το σπίτι αποκτά μια πιο ρευστή και συνεχόμενη ροή μεταξύ του εσωτερικού και του εξωτερικού χώρου. Στα πλαίσια του κατακόρυφου σχεδιασμού προτείνεται η δημιουργία ενός γυάλινου παραθύρου τaráτσας πάνω από τον χώρο του εσωτερικού χολ. Η ιδέα επηρεάστηκε από την απουσία φυσικού φωτός στην καρδιά του σπιτιού και την ανάγκη για δημιουργία ενός πιο ζωντανού και ανοιχτού χώρου, απ' όλες τις πλευρές του σπιτιού.

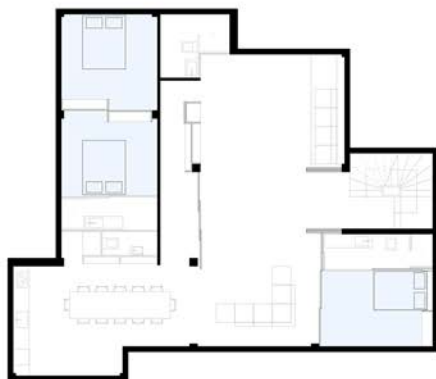
διατάξεις ύπνου

2 δωμάτια 2 κρεβάτια ≤4 άτομα

1 δωμάτιο 2 κρεβάτια ≤4 άτομα

1 δωμάτιο 2 κρεβάτια ≤4 άτομα

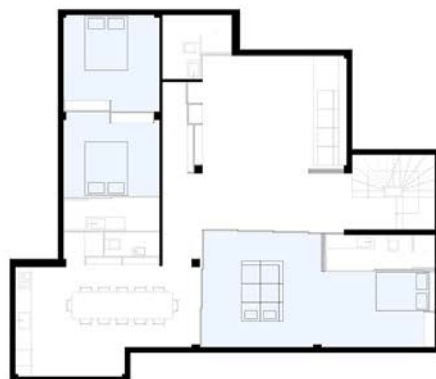

3 δωμάτια 3 κρεβάτια ≤6 άτομα

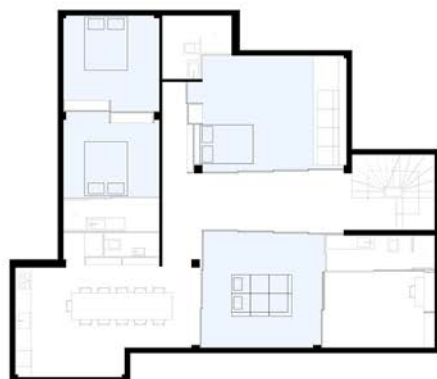
Ανάλογα με την τοποθέτηση των κινητών στοιχείων, μπορούν να προκύψουν πολλαπλοί συνδυασμοί κατοίκησης. Συγκεκριμένα, είναι δυνατή η διαμόρφωση έως και πέντε «υπνοδωματίων», τα οποία μπορούν να φιλοξενήσουν μέχρι και έξι κρεβάτια, εξασφαλίζοντας τη δυνατότητα διανυκτέρευσης έως και δώδεκα ατόμων.

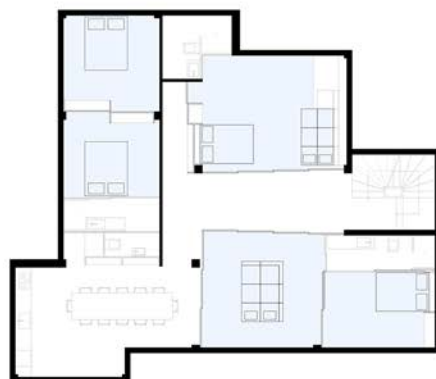
4 δωμάτια 4 κρεβάτια ≤8 άτομα

3 δωμάτια 4 κρεβάτια ≤8 άτομα

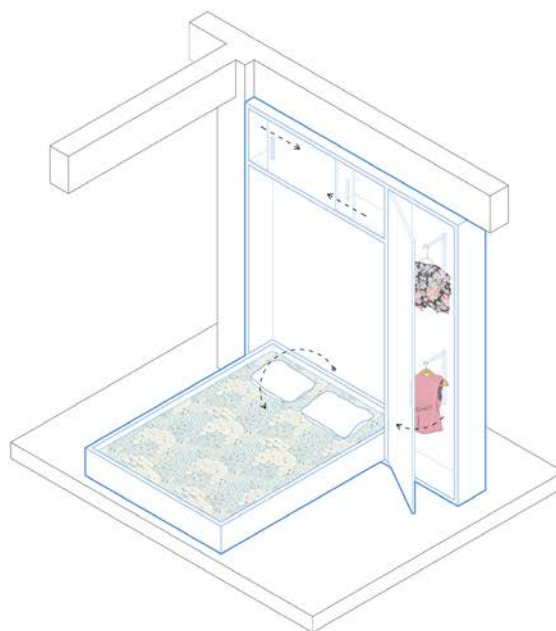
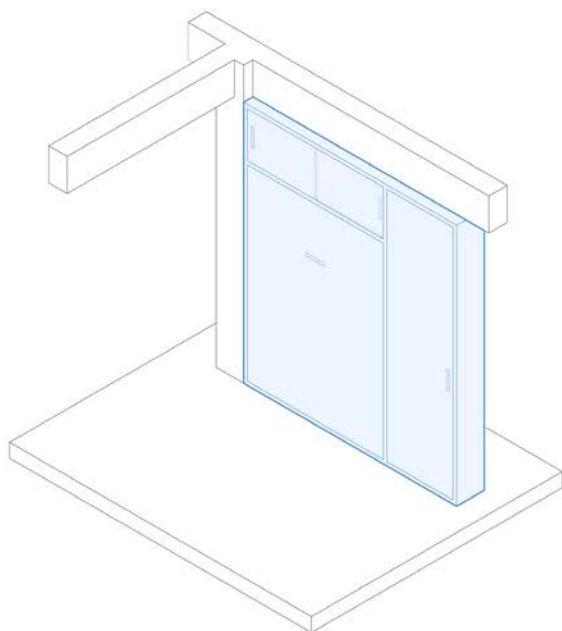

4 δωμάτια 4 κρεβάτια ≤8 άτομα

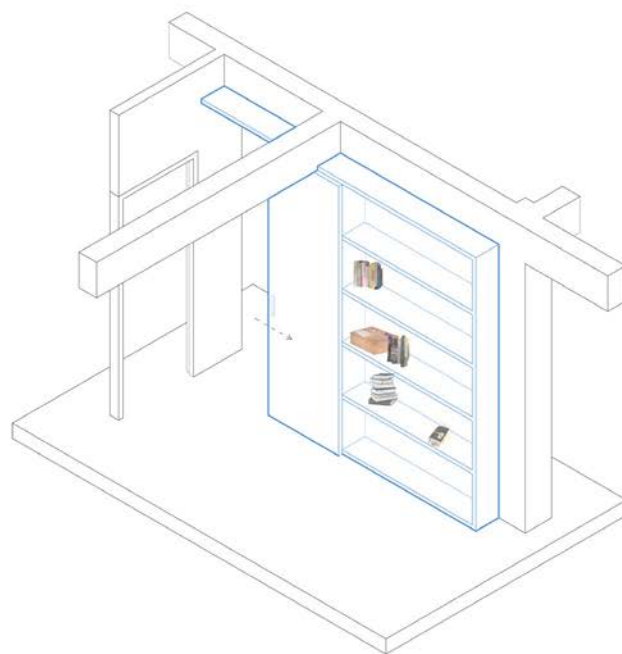
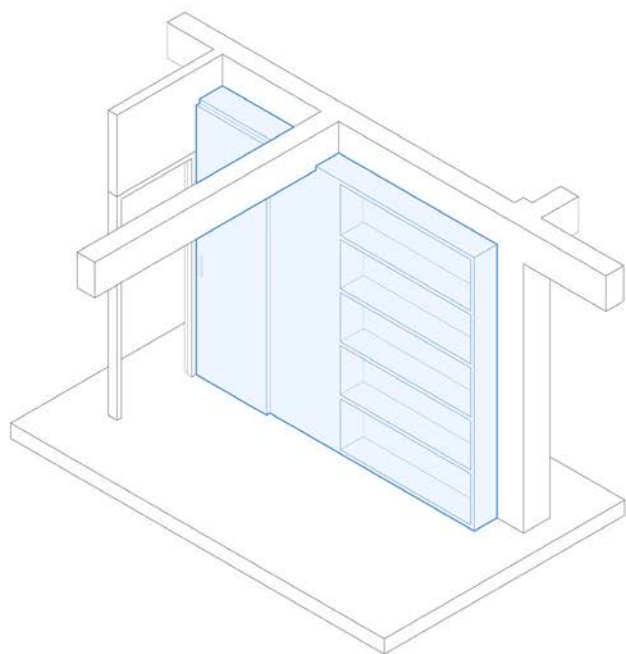
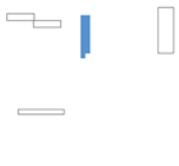
5 δωμάτια 6 κρεβάτια ≤12 άτομα

Για την καλύτερη επίτευξη της ευελιξίας, δημιουργήθηκαν πολυλειτουργικά έπιπλα, τα οποία συνδυάζουν ποικιλία χρήσεων σε ένα μόνο σημείο. Κυριότερο μέλημα αποτέλεσε η δημιουργία χώρων ύπνου για τα μέλη της οικογένειας. Επειδή όμως το σπίτι χρησιμοποιείται εποχιακά και ο αριθμός των ατόμων που διαμένουν σε αυτό μεταβάλλεται ανάλογα με τις συνθήκες, κρίθηκε σκόπιμο οι χώροι αυτοί να μην είναι μόνιμοι. Για τον λόγο αυτό οι κατασκευές περιλαμβάνουν ανακλινόμενα κρεβάτια, τα οποία μπορούν να εμφανίζονται όποτε υπάρχει ανάγκη. Σε συνδυασμό με αυτά, τα έπιπλα προσφέρουν και αποθηκευτικούς χώρους ή ντουλάπες για προσωπικά αντικείμενα. Σε ορισμένες κατασκευές υπάρχει ακόμη και ανακλινόμενο τραπέζι, το οποίο εμφανίζεται με τον ίδιο μηχανισμό. Οι κατασκευές αυτές καταλαμβάνουν ελάχιστο χώρο, καθώς είναι σχεδιασμένες με τις μικρότερες δυνατές διαστάσεις, ώστε να παραμένουν λειτουργικές. Όταν βρίσκονται σε χρήση, το σπίτι μπορεί να φιλοξενήσει έως και 12 άτομα ταυτόχρονα. Αντίθετα, όταν είναι ανενεργές, ο χώρος μένει ελεύθερος και καθαρός από οπτικές παρεμβολές. Η επιλογή του λευκού χρώματος για τα έπιπλα, σε συνέχεια των τοίχων, επιτρέπει την ανάδειξη της ποικιλίας του δαπέδου.

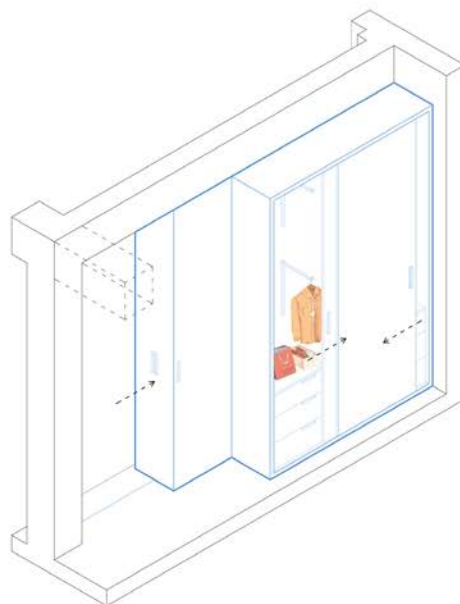
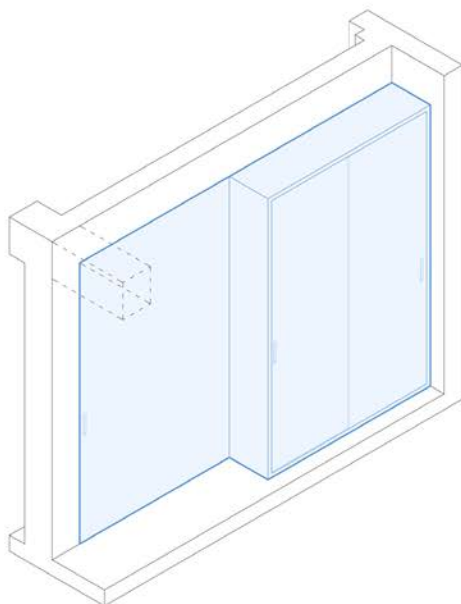
έπιπλο #1

χρήσεις: κρεβάτι, ντουλάπα, αποθηκευτικός χώρος
τύπος μηχανισμού: ανάκλιση, ολίσθηση, περιστροφή

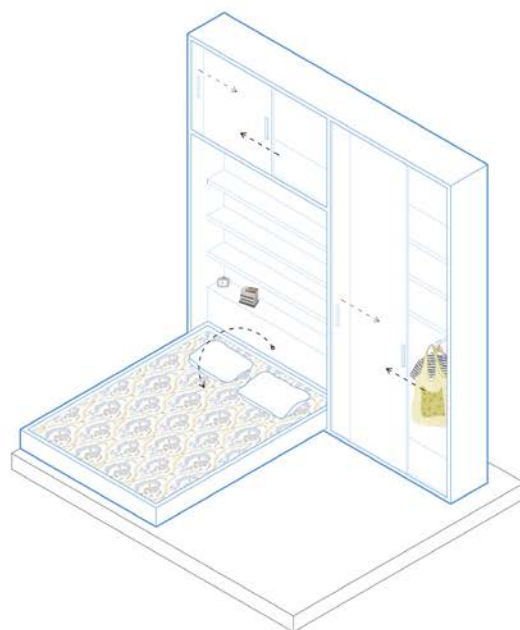
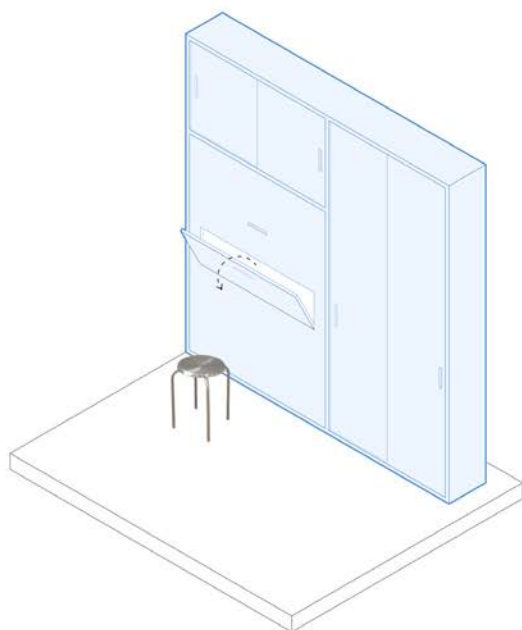
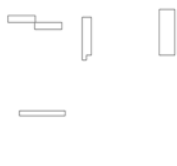
έπιπλο #1

χρήσεις: κρεβάτι, ντουλάπα, αποθηκευτικός χώρος
τύπος μηχανισμού: ανάκλιση, ολίσθηση, περιστροφή

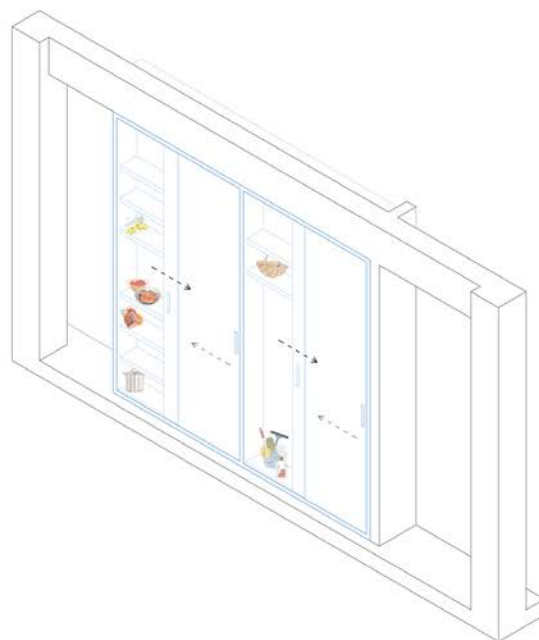
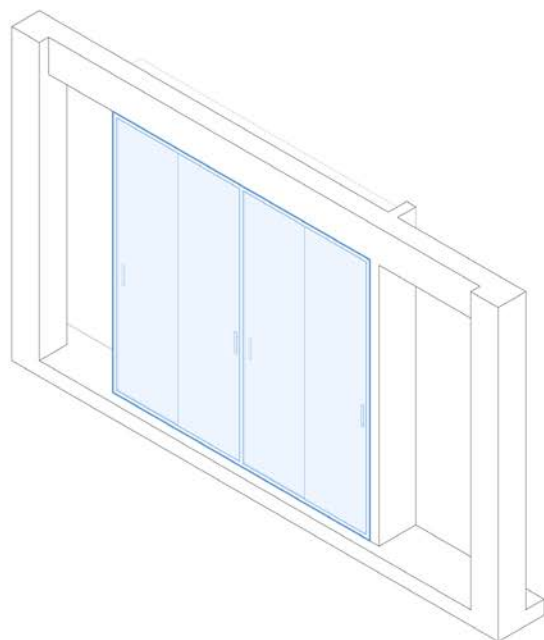
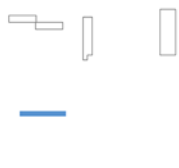
έπιπλο #2

χρήσεις: ντουλάπα, πόρτα
τύπος μηχανισμού: ολίσθηση

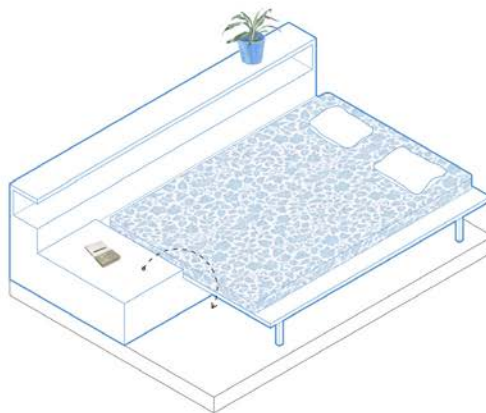
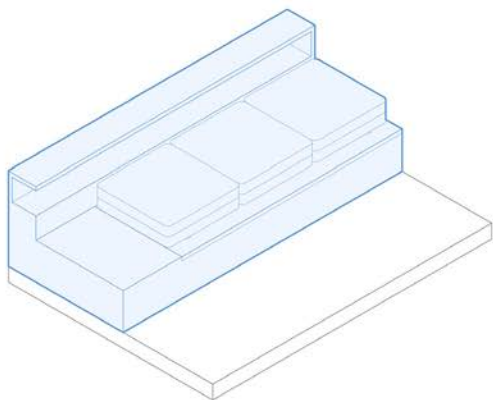
έπιπλο #3

χρήσεις: κρεβάτι, τραπέζι, ντουλάπα, αποθηκευτικός χώρος
τύπος μηχανισμού: ανάκλιση, ολίσθηση

έπιπλο #4

χρήσεις: τροφοθήκη, αποθηκευτικός χώρος
τύπος μηχανισμού: ολίσθηση

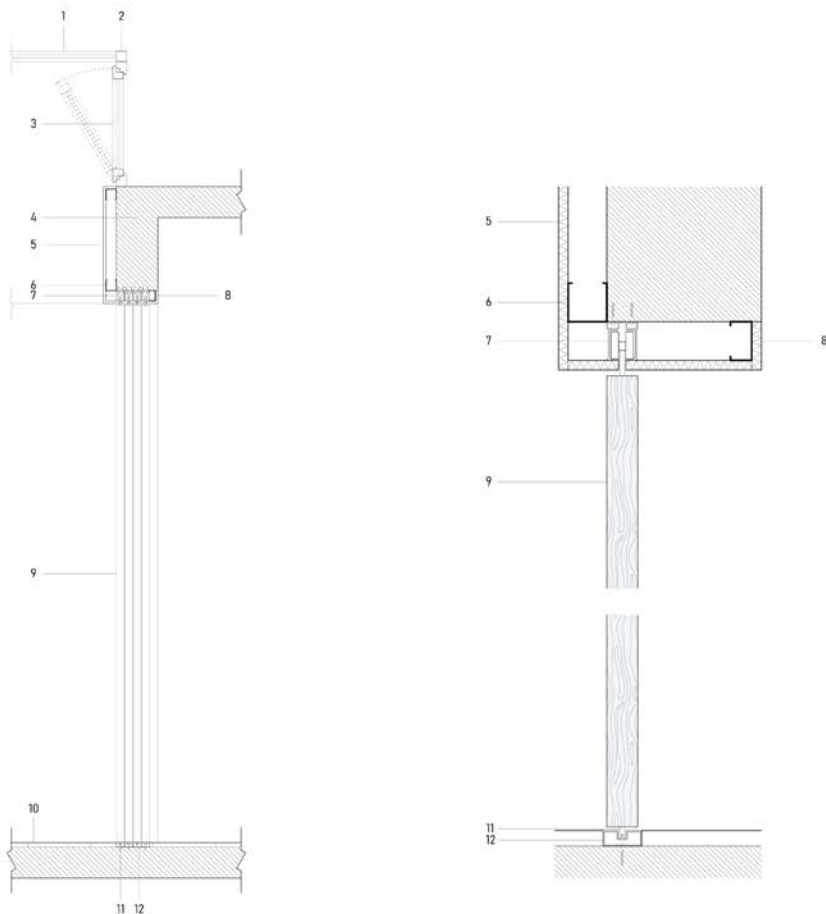

έπιπλο #5

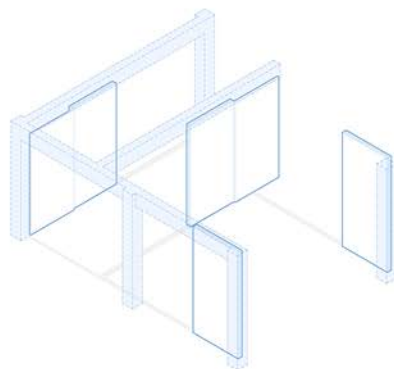
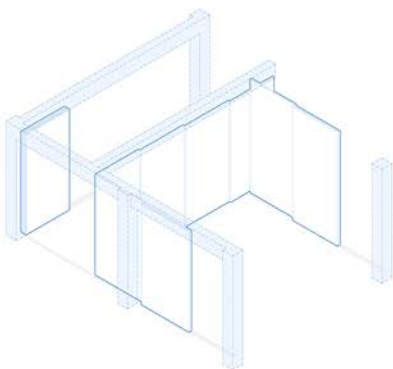
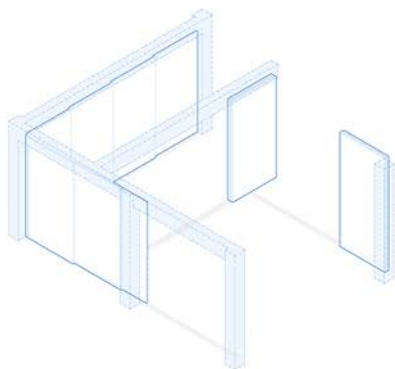
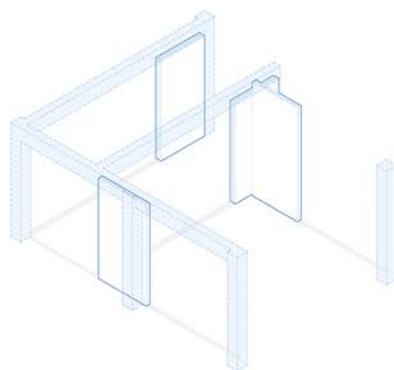
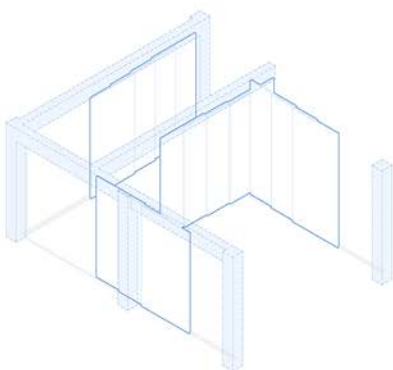
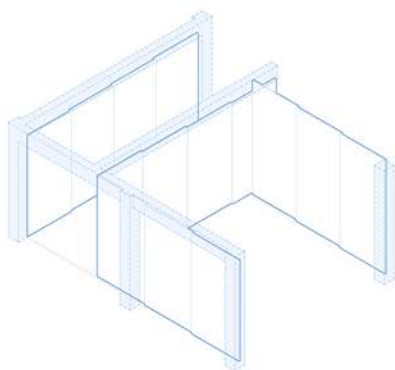
χρήσεις: καναπές, κρεβάτι
τύπος μηχανισμού: ανάκλιση

μεταβλητά όρια

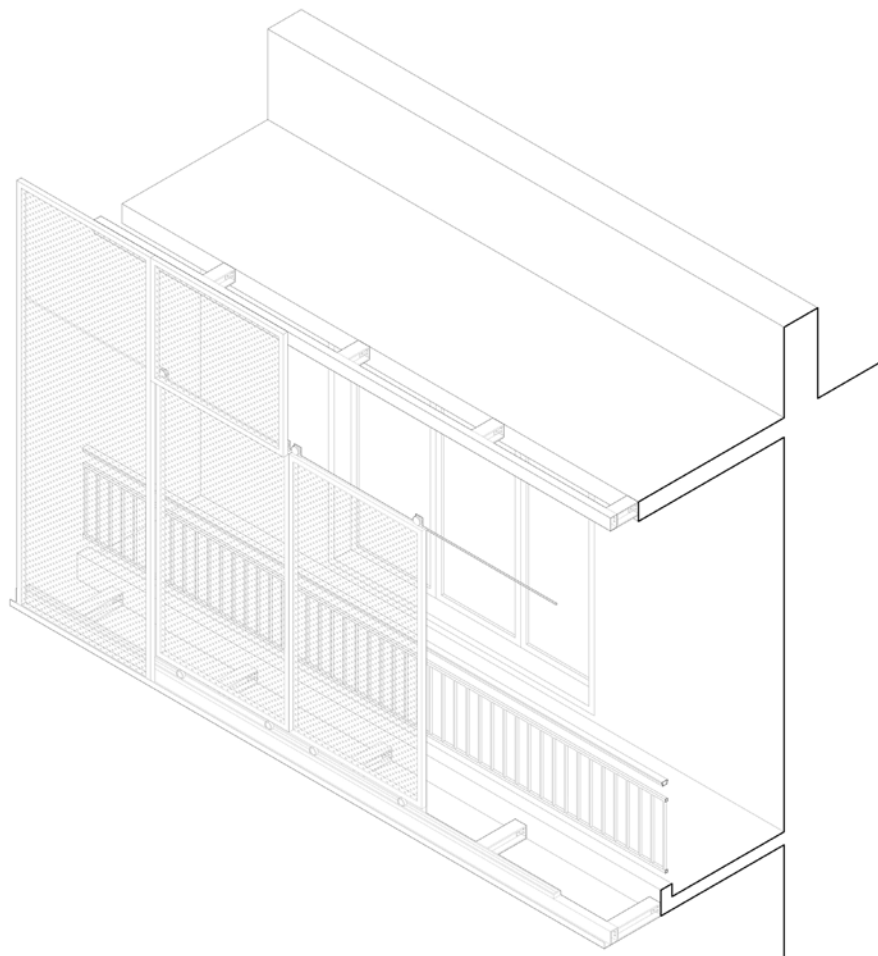
Ο σχεδιασμός των συρόμενων πάνελ, τα οποία ορίζουν τους νέους χώρους, ακολούθησε συγκεκριμένα στάδια. Αρχικά, τα πάνελ τοποθετήθηκαν κάτω από τους δοκούς, οριοθετώντας το κατακόρυφο άνοιγμα της οροφής. Στη συνέχεια, με την κατάλληλη κατασκευή γυψοσανίδας, οι μηχανισμοί της μεταλλικής ράγας ενσωματώθηκαν στο σχήμα του δοκού, παραμένοντας αόρατοι στο οπτικό πεδίο. Εκεί τοποθετούνται οι τροχαλίες που στηρίζουν και επιτρέπουν την ακριβή μετακίνηση των ξύλινων πάνελ. Το κατώτερο μέρος της κατασκευής ενσωματώνεται σε οδηγό δαπέδου, ο οποίος συναρμολογήθηκε παράλληλα με τη διαμόρφωση του νέου δαπέδου από τσιμεντοκονία, χρώματος γαλάζιο. Με αυτόν τον τρόπο προκύπτει μια πρακτική και διακριτική λύση, χωρίς να δημιουργούνται οπτικά ή λειτουργικά εμπόδια.

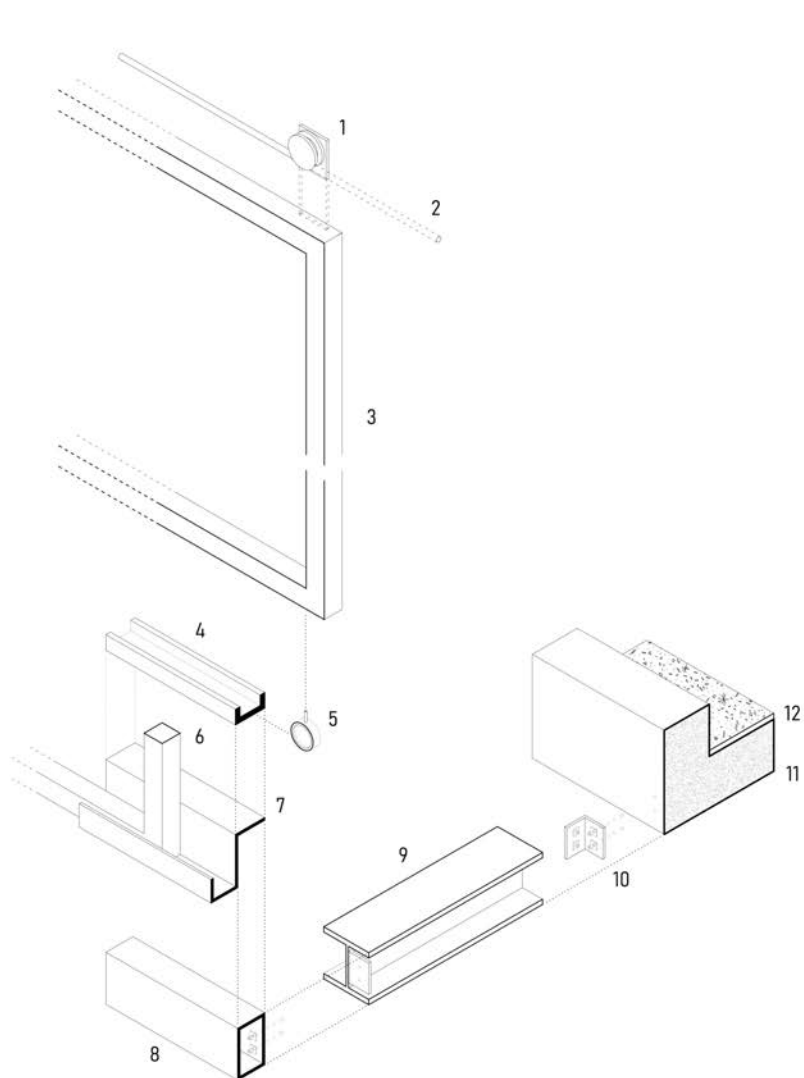

1. ενεργειακός υαλοπίνακας ηλιοπροστασίας (low-e) 2. λαμαρίνα γαλβανιζέ 3. ανακλινόμενο κούφωμα αλουμινίου 4. φέροντας οργανισμός 5. γυψοσανίδα 0,0125 μ. 6. ορθοστάτης 5*5 εκ. 7. μεταλλική ράγα με τροχαλία 8. ορθοστάτης 5*2 εκ. 9. ξύλινο διαχωριστικό 2,60*1,00*0,04 μ. 10. πλακάκι από μάρμαρο 30*30*2 εκ. 11. οδηγός πτερύγιο (fin guide) 12. οδηγός δαπέδου

Το εξωτερικό κέλυφος του διαμερίσματος αναπτύσσεται περιμετρικά και κατασκευάζεται από διάτρητο μεταλλικό πλέγμα. Η ελαφριά αυτή κατασκευή λειτουργεί ως μανδύας ιδιωτικότητας, προστατεύοντας το εσωτερικό από άμεσες οπτικές προσβάσεις, ενώ παράλληλα επιτρέπει τη διάχυση του φυσικού φωτός. Η επιλογή του υλικού βασίστηκε στην ευκολία εγκατάστασης, αλλά και στην ανθεκτικότητά του απέναντι στις καιρικές μεταβολές. Το πλέγμα στηρίζεται μέσω δοκών και σε λειτουργική συνέχεια με την υφιστάμενη όψη του κτιρίου. Σε συνδυασμό με τα ανοίγματα του διαμερίσματος, ενσωματώνονται στην κατασκευή μεταβλητά μεταλλικά στοιχεία, τα οποία μπορούν να μετακινηθούν, επαναφέροντας τη σχέση του εσωτερικού με τον εξωτερικό χώρο, όπως αυτή υφίστατο πριν την προσθήκη του κελύφους. Η ημι-διαφανής κατασκευή του πλέγματος δημιουργεί μια αίσθηση ασάφειας ως προς την εικόνα του εσωτερικού, προσδίδοντας ταυτόχρονα διακριτικότητα και λειτουργώντας ως φίλτρο ανάμεσα στον ιδιωτικό και τον δημόσιο χώρο. Παράλληλα, το κέλυφος λειτουργεί ως φυσική επέκταση του διαμερίσματος: δεδομένου ότι οι υπάρχοντες εξώστες δεν διαθέτουν μεγάλο πλάτος, η τοποθέτηση του κελύφους επιτρέπει την ανάπτυξη της εσωτερικής ζωής προς τον εξωτερικό χώρο, χωρίς να έρχεται σε άμεση αλληλεπίδραση με τον δημόσιο χώρο.

1. τροχαλία
2. κοιλοδοκός φ.25
3. κοιλοδοκός 4*4 εκ.
4. μεταλλικός οδηγός κίνησης 5. τροχός
6. κοιλοδοκός 4*4 εκ.
7. ειδικό μεταλλικό τεμάχιο στήριξης πανέλου
8. κοιλοδοκός 15*6 εκ.
9. μεταλλική δοκός διατομής Η
10. λαπάτσα
11. οπλισμένο σκυρόδεμα
12. μωσαϊκό 2 εκ.

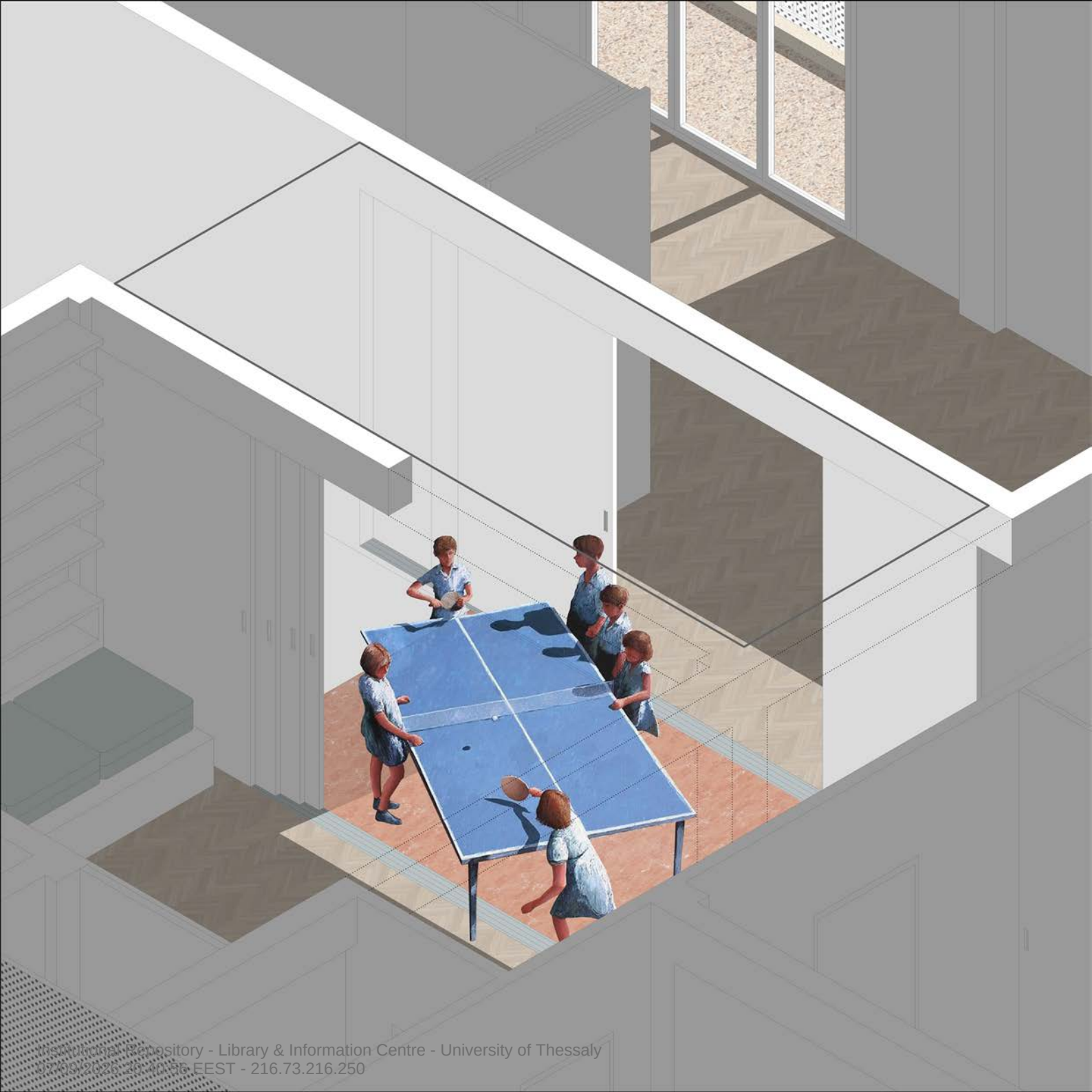

πηγές

- 1., 2., 3. Lesvos Oldies. (2025), από <http://www.lesvosoldies.gr/gr/1396024266/1396026129.html>
4. - 15. Google (2025) Google Maps, από <https://maps.google.com>

